

ГАЗЭТА ВЫХОДЗІЦЬ РАЗ У ТЫДЗЕНЬ — ЦАНА 30 Н. ФЭН.

LE JOURNAL BIELORUSSIEN
„LA PATRIE”DIE WEISSRUTHENISCHE ZEITUNG
„DAS VATERLAND”ВОРГАН БЕЛАРУСКАЙ НАЦЫЯНАЛЬНА-
ВЫІЗВОЛЬНАЙ ДУМКІ

DIE WEISSRUTHENISCHE ZEITUNG „BAČKAUŠČINA“ („VATERLAND“)

Herausgeber: Wladimir BORTNIK

Postadresse: Die Weissruthenische Zeitung „Bačkauščina“ („Das Vaterland“),

(13 b) München 19, Schliessfach 69.

Druck: „LOGOS“, Buchdruckerei u. Verl., G.m.b.H., München 8, Rosenheimer Str. 46 a
 Цана: Нямеччына: на год — 14,— м.: 6 м-цай — 7,50 м.; 3 м-цы — 4,25 м.;
 ЗША і Канада: на год — 8,— д.; 6 м-цай — 4,50 д.; 3 м-цы — 2,50 д.; 1 ну-
 мар — 0,20 д. Ангельшчына й Аўстралія: 39 шыл.; 21 шыл.; 12 шыл.; 1 шыл.
 Болгарыя: 210 фр.; 120 фр.; 75 фр.; 5 фр. Францыя: 800 фр.; 450 фр.; 250 фр.;
 20 фр. Аргентына: 80 пэз.; 45 пэз.; 25 пэз.; 2 пэз. Перасылка лётніцкай поштой аднаго шуму газету даць: у ЗША і Канада — 40 фэн-
 гаў (10 ам. цэнт.); у Аргентыну — 70 фэн. (17 ам. ц.); у Аўстралію — 90 фэн.
 (22 ам. ц.). Падвойныя нумары каштоўпець падвойна.

Банковое коント: Zeitung „Bačkauščina“,
Konto Nr. 357-125, Bay. Hypotheken- u. Wechselbank, München.

№ 5 (389)

Нядзеля, 3 лютага 1957 г.

ГОД ВЫДАННЯ 11

Саветы ў поўным наступе

У перадапошнім нумары нашае газеты мы звязнілі ўвагу на тое, што ў Савецкім Саюзе, пасля здатранізавання Сталіна ў сталінізму, якое наступіла на ХХ звязніце камуністычнае партыі ў лютымі мінулага году, пачаўся ціцер раптоўны парадот да старога курсу — таго-ж самага сталінізму. Апрача цэлага раду сымтамоў гэтага парадота ў савецкай замежнай і нутранай палітыцы, асабліва ў палітыцы ў дачиненіі да сатэлітных краінаў, аб павароце да яшчэ пядадцяна ў асуджанага сталінізму саветчылі незадоведна выказаваны Хрущчов. Ён заявіў, што «камі ходзіць аб змаганні» зь імперыялізмам, мы ўсе ёсьціялеміся сталінізмам, і што заслугі Сталіна для камунізму такія вялікія, што яны затунуюцца ўсе ягоныя памылкі.

Апошнім часам падбіную ацнун Сталіна ў сталінізму Хрушчову паўтарыў яшчэ раз і разъвей ўсе сумлевы што да дзейнага курсу савецкага палітыкі. Нагодай для гэтага было прынесьце 17 студзеня ў кітайскай амбасадзе ў Маскве, якое Чу-Эн-Лій выдаў сваім савецкім аднадумнікам і заходнім дыпламатам. Хрушчов на гэтым прынесьце дэслённе сказаў наступнае: «Я ня бачу нікіх розніц да змаганнямі сталінізмам, мы ўсе ёсьціялеміся сталінізмам, і што заслугі Сталіна для камунізму такія вялікія, што яны затунуюцца ўсе ягоныя памылкі.

Чу-Эн-Лій у сваіх выступленнях у Маскве і Польшчы асабліва падчыркнуў піршинаство й вышэйшасць савецкага камунізму, зь якога павінны браць палітыкі Маскве.

Чу-Эн-Лій у сваіх выступленнях у Маскве і Польшчы асабліва падчыркнуў піршинаство й вышэйшасць савецкага камунізму, зь якога павінны браць палітыкі Маскве.

Чу-Эн-Лій у сваіх выступленнях у Маскве і Польшчы асабліва падчыркнуў піршинаство й вышэйшасць савецкага камунізму, зь якога павінны браць палітыкі Маскве.

Чу-Эн-Лій у сваіх выступленнях у Маскве і Польшчы асабліва падчыркнуў піршинаство й вышэйшасць савецкага камунізму, зь якога павінны браць палітыкі Маскве.

(Заканчэнне на 2-ой бач.)

Штогод у студзені Беларусы вітаюць Украінскі народ з днём абвешчання незалежнасці Украіны, выказваючы пры гэтым свае наилепшыя пажаданні. Беларуская Сэкцыя Рады «Вызваленія» сёлета, як і папярэднімі гадамі, ушанавала дзень украінскага нацыянальнага севята аздымовай гутаркай, якую ёзмішчаем піжей, поўнасцю далучаячыся да выказанных ў ёй думак.

Беларусы ўшаноўваюць Дзень Незалежнасці Украіны

Рэдакцыя

39 год таму, 22-га студзеня 1918 году, Украіна была абвешчана незалежнай дэмакратичнай рэспублікай.

Доля украінскага народу была заўсёды цесна звязаная з долей Беларусі. Перадусім палітыкі ў дачиненіі да Вугоршчыны і Польшчы, якія становяць найбольш чулкія пункты для савецкіх эксперыменту.

Але на толькі дэкларатыўныя заявы саветчычы аў раптоўнай звязніце курсу ў палітыцы Савецкага Саюза, але ў мя меншай меры і канкрэтніх ходах савецкіх палітыкі, перадусім палітыкі ў дачиненіі да Вугоршчыны і Польшчы, що пазэрот да сталінізму распачаўша ён на жарты ў поўнай пары ідзе далей. Гэта самае поўнасць цацьвярджае и савецкіх праеса.

Але на толькі дэкларатыўныя заявы саветчычы аў раптоўнай звязніце курсу ў палітыцы Савецкага Саюза, але ў мя меншай меры і канкрэтніх ходах савецкіх палітыкі, перадусім палітыкі ў дачиненіі да Вугоршчыны і Польшчы, якія становяць найбольш чулкія пункты для савецкіх эксперыменту.

Яшчэ пядадцяна на Захадзе агульна ўважалася, што хаця вугорская паўстанчына, не дачакаўшыся на толькі вайсковай, але й дыпламатичнай дапамогі Захаду, будзе здушана, то ўсё-ж Саветы пойдуть на некаторую лібералізацію курсу і на некаторыя ўступкі на карысць насељніцтва. Ніхто не спадзіваўся, што гэтыя ўступкі будуць ка столькі вялікія, як у Польшчы, але ў кожным выпадку паворот да сутыцтві, якія пантувалі перад паўстанчынам, ўва жаўся за немагчымы. Тымчасам, як ціпер аказаўся, у сваіх прадбачанінх пералічыліся навет найбольш чулкія сцэнтыкі.

У Вугоршчыне на толькі наступіў па варот да ранейшага палітычнага курсу, але й наступіў значнае юго завайстравіння. У краіне шалее крываю ў безаглядны тэрор, працующы палітычны суды, абвешчаная кара съмеркі навет за забастоўкі на г. зв. жыцьцёва важных прапрыемствах, да якіх залічаны ўсе завоўды ѹх хварбркі з больш чымся аднай сотнай работнікай, выконаваючы прысуды кары съмеркі над вугорскімі патрэбамі. Апошнім часам быў развязаны Саюз вугорскіх журнатаў і Саюз вугорскіх пісменнікаў, якія быў духодным вогнічом антыкамуністычнае апазыціі ѹ адыйтрылі вялізарную ролю ў вугорскім паўстанні. Такім чынам гэтак скамплікованая вугорская праблема быўла развязаная вельмі прости зусім паводле сталініскіх практикі.

У тым самым кірунку пачынаючы развязвацца ѹ падзеі ў Польшчы, хана паворот да сталінізму праводзіцца там пакуль што паволі, асцярожна, і пры

ВОРГАН БЕЛАРУСКАЙ НАЦЫЯНАЛЬНА-
ВЫІЗВОЛЬНАЙ ДУМКІ

DIE WEISSRUTHENISCHE ZEITUNG „BAČKAUŠČINA“ („VATERLAND“)

Herausgeber: Wladimir BORTNIK

Postadresse: Die Weissruthenische Zeitung „Bačkauščina“ („Das Vaterland“),

(13 b) München 19, Schliessfach 69.

Druck: „LOGOS“, Buchdruckerei u. Verl., G.m.b.H., München 8, Rosenheimer Str. 46 a
 Цана: Нямеччына: на год — 14,— м.: 6 м-цай — 7,50 м.; 3 м-цы — 4,25 м.;
 ЗША і Канада: на год — 8,— д.; 6 м-цай — 4,50 д.; 3 м-цы — 2,50 д.; 1 ну-
 мар — 0,20 д. Ангельшчына й Аўстралія: 39 шыл.; 21 шыл.; 12 шыл.; 1 шыл.
 Болгарыя: 210 фр.; 120 фр.; 75 фр.; 5 фр. Францыя: 800 фр.; 450 фр.; 250 фр.;
 20 фр. Аргентына: 80 пэз.; 45 пэз.; 25 пэз.; 2 пэз. Перасылка лётніцкай поштой аднаго шуму газету капітузу даць: у ЗША і Канада — 40 фэн-
 гаў (10 ам. цэнт.); у Аргентыну — 70 фэн. (17 ам. ц.); у Аўстралію — 90 фэн.
 (22 ам. ц.). Падвойныя нумары каштоўпець падвойна.

Банковое коント: Zeitung „Bačkauščina“,
Konto Nr. 357-125, Bay. Hypotheken- u. Wechselbank, München.THE WHITERUTHENIAN NEWSPAPER
“THE FATHERLAND.”

Год выдання 11

Маўклівасць

Да дзеўніцёў папярэдніх гадавікоў «Баčkauščiny» — таўсціцайшых, тан-
чайшых і зусім худзенікіх — ляглі дзе-
сятая кнішка, гэтым разам нармальная,
складзеная з 52 нумароў. У ёй, як у лю-
стэрку, адварыўся і наш вобраз: наша думка, пагляды, жаданні, наша адзін-
ства і наша розыходжані, наш ін-
телектуальны патэнцыял і наша няста-
чы. Праз прызму гэтых 52 нумароў газэ-
ты можна шмат чаго ўгледзець — і до-
бра, і блага.

У нас чамусыці найчасцей гаворыцца аб дадатным, аба пасцішальнім. У неза-
кончаных, а часам і не пачатых рэчах мы шукаем «гэпі энд»-у (шырокаўшыя кнікі). Гэта нядрэнны спосаб пададзёра-
ваца аднаго, паддаваца, казаў той, ду-
ху. Але ці варта заўсёды хаваца гала-
ву ў пісок? Прынамес варта час-часом
напрастарэкаць і абы, чаго ў нас ма-
ла або чаго ў нас зусім німа.

Вось-ж каілі дакладна прыгледзеца да гэтага дзесятага гадавіка адна з на-
ших найблізы рэтулярных газет, каілі паставіць у строй перад сабою ўсе тыя
«душы», якія выступалі на ягоных ба-
лонах нашага перыядычнага друкі і
перш за ёсць на балонах аднолькава беларускіх адукацыйных прамыслові-
чын. Гэта мядзведзь, якія рыхтуюцца
для аднаго лягеру: гэта людзі, якія ры-
хтуюцца працаўц для справы вызваленія
Беларусі спад бальшавізму, ад-
наўленія беларускіх дэмакратычна-
дзяржаўніцтва. Аднак як-ж маля гэ-
тая мядзведзь выяўляе свой нутраны
свет: свае зацікаўлены, свае пагляды
на шыраг акульных праблемаў, свае
густы ці свае праекты. Каілі ўзіць на
ўяту, што, прыкладам, Цэнтралія Бела-
рускіх Акадэмічных Арганізацій рэ-
прэзінтуе сабой каля 250 маладых бела-
рускіх акадэмікіў, дык як-ж хвара-
ліве малакроўнае зацішша пануе на
балонах нашага перыядычнага друкі і
перш за ёсць на балонах аднолькава беларус-
кага рэтуляргнага тывднёвіка (тывднёві-
ка палітыкі, культуры й грамадзкага
жыцця). Гэз-ж той малады дыскуту-
ваць, спрачацца, не згадкана ѹ даво-
дзіць? Гэз-ж тыя спробы прадбачаць будучыною і ўпльываць на ейны ход?
Дзе нашае ўспрымі чужка аспрадз-
дзяя, дзе крэтыка ѹ ацэна? Нейкай ляно-
тай, апяціяль дыхае ад усяго гэтага. І
міжвольна паўстае пытанне: што-ж
нас, урэшце, цікавіць? — Праца? Сям'я?
Магчымасць здабыцца асьветы? А да-
лел што...?

Нястача супольных тэм, супольнага амбяркоўвания іх, падмінаваная нашай распсікіданасціцай па цэльм съвоне, — усё гэта пагрозыў павісла над маладой беларускай інтелігенцыі. Каілі гэтак пой-
дзе далей, — мы на створым на то што
ніякіх духовых і культурных каштоў-
насціц, але й тое, што спарадычна
будзе зроблене, на знойдзе сабе належнае глебы. Нас пазнаюць некалі па тым,
што мы зробім. А на саматужніцтве —
мусім згадзіцца з гэтым — далёка не
заездам. Каілі сотні беларускіх маладзі-
вія выпрацоўваць у сабе ніякага духовага
лучы, у спрочках і амбене думак не
падрыхтуюць ніякага супольнага грунту,
на якім яны сібі адчуваць багасці беларускай
часткай тая вілакія беларускія цэла-
сці, — на цяжкай будзе стація чужын-
цам і роднаму бацьку.

А столькі ёсць цікавага! Столкі но-
вага! Тым больш новага, што ўжо паш-
ло на другі дзясятак гадоў, як мы
зідому. Аднак, каб адчуць яго, каб зра-
зумець і правільна ацэніць, — трэба ад-
луваць: на толькі хадцы быць Белару-
сам, але быць ім. А для гэтага — самога
хадцення надта-ж замала, і асабліва мо-
лодзі на эміграцыі.

Пры ацэніе вілакія колъкісці звязні-
чай трэба месь беларускі падыход да ёх.
Старшыяе пакаленіе нашых патрэб-
аўтамаў на другі дзясятак гадоў, якіх
чужынка больш чужак, чымся для мол-
адзі; яны ведаюць, яны больш вычу-
ваюць беларускую речайснасць, чымся
людзі выпрацоўваюць з нацыянальнага асп-
радзідзя з маладым карэйнем. Быць-
жыцца Беларусам — гэта разумець белару-
скую речайснасць. Ведаці на толькі
якія на эміграцыі ёсць цікавыя беларускія
арганізацыі, магч

Савецкае ўсеагульнае наўучанье

Мерапрыемствы Хрущчова ў ажыцьцяўленыні «савецкага прагрэсу» зъмінілі шмат аблічча савецкай сярэдняй школы і ступень асьветы ёйных навучэнцаў. Пачалося, здаецца, ад славутай кукурузы й асаенінія залежных земляў, праудзівей, ад прымушанага ўзделу школынцаў моладзі ў вытворчай працы на калгасных палах, і было прыслешана «новабудоўлімі камунізму» ў сібірскай тайзе. Каб давесці да канца гэтыя задумы, патраўляючы на толькі «дабраахвотнікі», але й вышканеныя кадры моладзі. Праўда, яшчэ да вайны была ўведзена практика хварычын-зavadz'kikh і рамесленна-чыгуначных школаў, у якіх падрыхтоўвалася «годная» працоўная зъмена. Для будаўніцтва хрушчоўскага абстага гэтага аказалася замала, таму пачынаючы ад мінугара году па загадзе Хрущчову начальнікі ў праграму сярэдняй школаў палітэхнічнай наўучаньне. Сярэдняй школы сталі падгандзяцца да тыпу хварычын-зavadz'kikh школаў у шырэйшым значаньні. З падобных школаў макоца выходзіць людзі як так ў сярэдняй асьветай, як з тым ці іншым набытым фахам. Зъвичайна ў сельскіх сярэднях школах тэхнічнай наўучаньне звязваецца з сельскагаспадарчымі работамі, наадварот у гарэдзікіх сярэднях школах уся ўвага звязваецца на праграткай наўучаньне хварычын-зavadz'kikh работніку. Уведзена таксама практика школаў асноўнай тыпу — школаў-інтэрнатаў. Гэта ізаляваныя дзесяцігодкі, куды дэбці прыўмаюцца па назначэнню, абдорны. Сказаўшы іншымі словамі, — гэта будучы кузьні савецкіх янычараў, скуль будучы чэрпачца студэнцкімі кадрамі і скуль будучы выхадзіць фанатыкі савецкай ідэалёї. На Беларусі ў бытчым годзе заплянавана адчыніць 12 тэхнічных школаў-інтэрнатаў, большасць з якіх ужо працуе. Для гэтых школаў прызначаны выкладчыкі з вышэйшай асьветай з складу «надзейных».

Перабудова сярэдняй школаў пацягнула з сабой рэформацію наўучаньня: скарочаны наўучальны год, знесены ў аброзаны экзамены. Шмат праграмнага часу адведзена на практычныя заняткі, на палітычнае са-маўгадаваньне і на вядзеніе працаганды сярод насельніцтва. Гэтым занятиямі настаўнікі і вучні старэйшых клясіў. Наступна скарочаны наўучальны год: у 1, 2, 3, 4, 5, 6 і 8-х клясах сельскай сярэдняй школы заняткі канчыюцца цяпер 30 красавіка, а ў 7-х клясах — 12 красавіка, г. зн. 18 дзён дадзена на экзамены; у 1, 2, 3, і 10-х клясах гарэдзікіх сярэднях школаў, а таксама ў 10-х клясах сельскай сярэдняй школы, заняткі канчыюцца 24 красавіка, а ў 4, 5, 6, 7, 8 і 9-х клясах гэтай школы, а таксама ў 9-х клясах сельскай сярэдняй школы — 28 красавіка. Як бачым, наўучальны год, асабліва ў сельскіх сярэднях школах, скарочаны з разлікам, быў ў гэты час пачынаючыся якраз палявія працы. У вадэдзівных школах знесены экзамены ў 4, 5, 6, 8 і 9-х клясах. Вучні будучы перавадзіцца ў наступныя клясы на падставе гадавых ацэнкаў. Экзамены застаноца толькі ў выпускных 7 і 10-х клясах, аброзаныя і пераважна з матарыялу, пройдзенага ў

вапошнім годзе. У беларускіх і расейскіх школах БССР за «сёму клясу» наўчаніцтва мы можам судзіць толькі з пісьмовы з расейскай мовы і толькі пісьмовы з беларускай мовы, альгебры і арыфметыкі; за «дзясяту клясу» — пісьмовы экзамен з расейскай літаратуры і альгебры, геаметры, фізікі, хіміі й гісторыі ССР. Гэтая реформа не адносіцца да школаў-інтэрнатаў, прынасіц ах і не ўспамінае ў інструкцыі Міністэрства асьветы БССР («Настаўніцкая газета», 22 лістапада 1956).

Бязумоўна, такія фармальныя адносіны да ўсебаковага наўучаньня зводзяцца да таго, каб пазбавіць выпускнікоў сярэдняй школаў усяхімагчымасцьця для праграткай далейшых студый. Як ведама, дарога да ўніверситету для большасці абсалвентаў дзесяцігодак была зачынена ў дагатул. Прышынство мелі медальстыя за выдатны поспехі, але ведаючы савецкі бюрократызм, трэба сказаць, што ўніверситеты трапляюць толькі «сынкі», якія перасякі дарогу туды ўспікі «пасынкам». Цяпер-ж яно звязаецца з перасякі ім гэтым дарогу тывы. Атрыманы дыплём прыўядзе ў сяродніх школаў-інтэрнатаў. Гэта ізаляваныя дзесяцігодкі, куды дэбці прыўмаюцца па назначэнню, абдорны. Сказаўшы іншымі словамі, — гэта будучы кузьні савецкіх янычараў, скуль будучы чэрпачца студэнцкімі калгасамі і да завадзкіх станкіў, тым горш заставіць іх быць падгандынты. Таксама ў працце наўучаньня гэтай моладзі змушаная пад знакам практикі працаўца із калгасным полі ці на завадзе. Прывкладам, у гэтым годзе многія школы рэспублікі прыступілі да заняткі ў вялікім спэцыяльнінем, бо школьнікі былі затрыманы ўборчай урадлікай у калгасах. Цэлія брыгады гэтых школьнікі праз усе канікулы таксама працаўцілі там, або высылаліся на ўборчу ўрадлікай акультураваных земляў.

Што-ж тады азначае савецкі закон аб усеагульным сярэднім наўучаньні, калі ён прыводзіць да ўзделу моладзі на касты і да фармальнае наўучаньне ў звычайніх сярэднях школах? Гэта ёсць чистае вады праглаганцаў аб прагрэсіўным характары савецкага грамадзтва. Законным тыму будзе і супраціўства інрапаганьдзе.

П. Залужны

Маўклівасць

(Заканчэнне з 1-ай бачыны)

чайнасць — гэта гарэх, які цяжка лу-
шыцца, праз адну пару акуляраў у ёй
шмат угледзіш праўдзівага, але ёю
траба цікавіцца больш, чымсамы цікаві-
ліцца да гэтага часу. Вывучаць яе трэ-
ба не з «Геральдаў» ці «Кур'еру», а з
працаваных у Менску аркушоў паперы.
Яе трэба сучаснай амбяркоўваць. Ей трэба су-
працаваць свае здараўыя наўчаныя, але, па-
ступішы ў школу, пакідае яе. Аб гэтай

каўчыні» былі дзівэ жывыя темы:
праблема «распакоўвання» і справа
Грамады. Першая з іх, як выглядае,
траба цікавіцца больш, чымсамы цікаві-
ліцца да старшага пакалення. Аб чымы-
жэ дыскутуе сяняня беларускага ака-
адэмічнага моладзі ў свайі прэсе? Якія
блемы яе хвалююць? Няўжо ў нас няма
супольных для амбекаванья прабле-
май...
А можа я з гэтым усе маўкліва зго-
дзяцца?..

Я. Запруднік

На нівах і ўзвышшах беларускага слова

Якуб Колас

І паводле прадукцыінасці і паводле рэпрэзэнтатыўнасці першыя месцы ў раніні нашаніўсці звайма адразу Якуб Колас (зрошты, выйшыць на яго яшчэ ў «Нашай Долі»). Рэдкі нумар «Нашае Нівы» з 1906—1908 г. г. абыходзіцца без вершаваных ці празаічных твораў гэтага пісьменніка, часта звязаныя яны і не па адным у вадынім нумары, пад рознымі псеўдонімамі найчасцей. Псеўдонімай у ранінія Колоса больш, як у якога іншага нашаніўца (дэй ці толькі нашаніўца!) — апрача ўжытых яшчэ ў «Нашай Долі» Якуб Колас і Дзядзька Карусь, даходзіцца яшчэ: Тарас Гушчы, К. Альбускі, Тамаш Булава, Лесавік, Агарак, Андрэй «Сацыяліст», Пятрусь Дзягель, і навет жаноцкія — Ганна Крум, Ганна Груд... За гэткай шматпсўданіннасцю найбольш, хіба, ведама імкненне самое рэдакцыі часапісу да ўхілення ўра-
жаньня дамінанты аднаго супраціўніка-аўтара, а стваронія зусім іншага ўражаньня большае колькасці іх, «нас» наўгуда («псэўданінна размнажэнне», выразна запачаткованае яшчэ тым-жэ Багушевічам у ягоных «Мацею Бурачку» й «Сымону Рэўку»). Прынамсі, съведамай індывідуалізациі ані іншай спэцыфікацыі псеўдоніму не спасыцера гэта. Толькі адзін галоўны псеўдонім «Якуб Колас» замацаваны вылучна за вершам, праца ім ніколі не падпісана, але вершы падпісана-
цаў іх іншымі псеўдонімамі, як «Тамаш Булава», «Ганна Крум» і інш., якімі аднак падпісана ажыцьцю. Найбольш псеў-
донімай ужываецца для прозы, і сірод іх ужо ў гэтым часе на пераважнае першае месца выходзіць «Тарас Гушчы», што паследней стаєца адзінм псеўдонімам для прозы, як «Якуб Колас» для вершаў; адылі, у гэтай пары ім падпісана

і «Смех», праз «На пытайце» й «Ворагам» да нашадольскіх «Наш родны край», «Асеньні вечар» і «Беларусам». Часта гэта настоенае польскіе драмахаўства падтрымала заклікі Гамулкі. Вінкі выбра-
ру прынеслы поўную перамогу палітыкі Гамулкі, якія замацавалі даследчыні здабыткі польскага наўчанія-камунізму ўнутраным жыцці краіны. Гэтым польскім народам паказаў свае палітычную супольнасць і вылучыцца ў звязы з польскімі палітычнай і рэзакційнай элементы, падбухторванныя за-
ходнімі імпрыялістамі.

Разумеючы гэту небяспечку, Гамулка ўсімі сіламі заклікаў польскі народ ісці масава на выбары і на вычыркаваць камуністичных кандыдатаў, у выніку чаго юношы сімволам ідэалізму ўзведаліся, крэзысі, але навет прызнаў піарыстычнасць Масквы над Пскінам. Умацаваўшы гэтак свае атакі на ўнезалівіца Маскву, Гамулка, якія была ім запрошана працоўшчыні польскага грамадства, адкрытымі ўзгоркамі ў Польшчы, занішы, што там бяруць верх ракамі, падзялічнае прычыненіем. Таму ў лютым Масква заклікае да сябе кіраўніцтва камуністичных партый заходніх краін, дзе пасылька ўзгадкаў на Вугоршчыне камунізм пачынаўся віліністай. Сытуацыя на столікі была су-
р'езная, што навет антыкамуністична

настоенае польскіе драмахаўства падтрымала заклікі Гамулкі. Вінкі выбра-
ру прынеслы поўную перамогу палітыкі Гамулкі, якія замацавалі даследчыні здабыткі польскага наўчанія-камунізму ўнутраным жыцці краіны. Гэтым польскім народам паказаў свае палітычную супольнасць і вылучыцца ў звязы з польскімі палітычнай і рэзакційнай элементы, падбухторванныя за-
ходнімі імпрыялістамі.

Разумеючы гэту небяспечку, Гамулка

з

з

з

з

з

з

з

з

з

з

з

з

з

з

з

з

з

з

з

з

з

з

з

з

з

з

з

з

з

з

з

з

з

з

з

з

з

з

з

з

з

з

з

з

з

з

з

з

з

з

з

Ад Беларускай Рэдакцыі Радыя „Вызваленне”

ДАРАГІЯ СУРОДЗІЧЫ!

Адным з заданняў, якое паставіла сабе Беларуская Сэкцыя Радыя „Вызваленне”, зъўляюща інфармаваныя суродзічай на Бацькаўшчыне аб жыцці шматтысчыннае беларуское эміграцыі. Але-ж Беларуская Сэкцыя ўважае за вельмі патрэбнае і карыснае інфармаваць не толькі аб ушаноўванні нацыянальных ід рэлігійных сувязяў, але — і што надта-ж важна! — расказваць Беларусам на Бацькаўшчыне аб усіх працах нашага арганізацыйнага, культурнага і штодзённага жыцця.

Усё гэта, безумоўна, вельмі цікавіць нашых суродзіч, якія, нажаль, дзея хвалішывае бальшавіцкое пралаганды, ня маюць змогі даведацца праўду ні пра нас, ні пра ўвесі заходніх сувязяў.

Гэтая вялікае й паважнае заданне Беларуская Сэкцыя можа выкананы толькі пры Вашай актыўнай дапамозе і супрацоўнстве!

Пашырэнне ў нашых праграмах аддзелу «Беларусы ў Вольным Свеце» спрытніцца не толькі да ўзбагачэння нашых радыяперадач, але і да павышэння якасці саміх праграмаў, а гэтым самым прыдбае Вольнаму Беларускаму Слову большы лік сталых слухачоў у панівленай Бацькаўшчыне.

Інфармаваць аб сваім жыцці Беларуская Сэкцыя Радыя «Вызваленне» (дзеяя далейшага перадаваньня на Бацькаўшчыну) не абіважкова ў форме стылістична закончаных артыкулаў. Галоўнае, што нам вельмі трэба — гэта факты. Калі-ж хто-небудзь адчувае цяжкасці з фармульяўнаным вестак у замежнай артыкулы, дык няхай пакіне гэту справу Беларускай Рэдакцыі.

Наагул пісаць інфармацыйныя артыкулы ў радыё нацяцьці. У гэтым можна пераканацца з нашых штодзённых друкаваных праграмаў, якія кожная беларуская арганізацыя можа атрымазіць ад нас — як для інфармаванія сваіх саброў аб нашай дзеянісці, гэтак і для арыенты, як трэба пісаць артыкулы ў радыё.

ДАРАГІЯ СУРОДЗІЧЫ!

Нікому з нас хіба-ж ня трэба даводзіць, якое важніе значэнне мае спрадаваньне на Бацькаўшчыну беларускіх праграмаў. Але цяжка перацаніць важнісць інфармаванія на шырокіх суродзічай на Бацькаўшчыне аб

БЕЛАРУСКАЯ СЭКЦІЯ РАДЫЯ „ВЫЗВАЛЕННЕ”

**Заканчэнне 8-е Сэсіі Рады БНР
і ад'езд Прэз. М. Абрамчыка ў Эўропу**

Восьмая Сэсія Рады БНР у Нью-Ёрку, якая пачалася адкрытым паседжаньнем і рэфэратаў сп-ра Прэзыдэнта, закончылася 13-га студзеня ў Нью-Ёрку рэфэрата «Беларускі Вызвалены Рух на сучасных этапах».

Старшыня Сэктару Рады БНР у ЗША, сп. К. Мерлік, адкрыў апноіне паседжаньне Сэсіі, і перадаў голас сп-ру Прэзыдэнту, які ў сваім паўтарыгадзінным рэфэрата разгледзеў трэс асноўныя пэрыяды ў вызвольным руху Беларусі.

У пэрыядзе нацыянальнага адраджэння галоўным заданнем было разьбіць накінутую царскай Расеяй хвальшыную думку, што беларускі народ, як такі, ня існуе, а зъўляецца складавай часткай расейскай народу. Гэтае цверджанье было ўжо поўнасцю разьбіта яшчэ да рэвалюціі.

Калі беларускі народ стаў ужо на шырокіх змаганьнях за сваі незалежнасць, дык ягоныя ворагі скапіліся за аргумент эканамічнага характеристу, базуючыся на перастарэлай канцепцыі эканамічнай аўтарыкі, дык даводзічы, што Беларусь з гэтага гледзішча ня можа быць незалежнай дзяржавай. Гэтыя цвержданії былі разьбітыя яшчэ задоўга перад Другой Сусветнай Вайной, і сяньня гэтых аргументаў больш нікто ня ўжывае.

Сяньня ўжо нікто не сумлецца (за вынікам некаторых імпрыялістычных настроеных суседзяў), што Беларусь зда будзе сабе палітычную незалежнасць. Вызвольные змаганьні нашага народу стаіць цяпер на ўзроўні з іншымі панівленымі Москвой народамі. Нашым галоўным заданнем, — працягваў дакладнік, — гэта падтрымоўца вольнім сувесце акутнасці справы вызвалення Беларусі; нам трэба быць усюды прысутнымі, дзе закранаеца, паспэдравіць беспасярдні, беларуское пытаньне.

Пасля рэфэрата адбылася жывая й цікавая дыскусія. Гэтым чынам, Беларусь Нью-Ёрку разьвіталіся із сп. Прэзыдэнтам, які назаўтра адлічыў у Эўропу.

Гэтым разам сп. Прэзыдэнт прыбыў у ЗША чатыры з палаўнай месяцы. За гэты час ён узяў удзел у шасці паседжаньнях 8-е Сэсіі Рады БНР, якія працягваліся ад 6 да 12 гадзін. Сп. Прэзыдэнт: наведаў таксама беларускія ассяродкі ў Торонто і Дэтройт, і быў піць разоў у Вашынгтоне.

У Нью-Ёрку, сп. Прэзыдэнт быў прысутны на трох паседжаньнях Кантакт-

Беларуская школа ў Вікторы (Аўстралія)

Зь беларускага жыцця

КАЛЯДНАЯ ЯЛІНКА ДЛЯ ДЗЯЦЕЙ
У НЮО ЁРКУ

У суботу 12 студзеня акутавая Управа Беларуска-Амэрыканскага Задзіночання наладзіла калядную ялінку для дзяцей у Нью-Ёрку, у памешканні ІВКА.

Мастацкую частку падрыхтавалі троі старшыні вучаніцы школы БАЗА ў Мангэтане й Брукліне Ніна Каваль, Оля Мельянівіч і Валія Захаркевіч.

У суботу 12 студзеня акутавая Управа Беларуска-Амэрыканскага Задзіночання наладзіла калядную ялінку для дзяцей у Нью-Ёрку, у памешканні ІВКА.

КАЛЯДНАЯ ЯЛІНКА МОЛАДЗІ

Кіраўніцтва аддзелу Згуртавання Беларуское Моладзі ў Нью-Ёрку наладзіла калядную ялінку ў нядзелю 13-га студзеня ў Украінскім Народным Доме. Дзед-Мароз там ня было, але моладзь аблівалася падарункамі беспасярэдна. Пасля супольнага пачастунку начальнікі танцы ды розныя гульні, што прайшлі памастацку расказвалі Ніна Каваль.

Другой атракцыён быў Дзед-Мароз, які доўга расказваў пра свае падарожжы на Бацькаўшчыне да замежамі, на ведаючыя беларускіх дзяцей. Пасля яго падарункамі ўсе яны радзіліся на чужіх.

КАЛЯДНАЕ СВЯТКАВАННЕ У МАНЧЭСТЭРЫ

Святкованне праваслаўных Каляд адбылося тут у панядзелак 7. 1. 57 у Беларускім Доме. Ладзіна яго Управа мясцовых аддзелу Беларускага Праваслаўнага Брацтва і Сястрыцтва Жыровіцкага Божая Маці.

А гадз. 12-ай а. Аляксандар Крыт адслужыў сьв. Літургію ў англіканскай царкве сьв. Яна, прачытаў Каляднае пасланні Сабору Япіскапаў БАПЦ і сказаў прынаходнае прыложэнне казаньне.

Пасля сьв. Літургіі Беларускі Дом заўпіўся ўзделыкамі святкованьня: адзін з дзяцей, якіх быўла ёлка й пачастункі, а другую дарослыя. Малітвай і сардечным прывітаннем адкрыў калядную ўрачыстасць а. Аляксандар, настаяцель нашае парафіі, а сп. М. Яськевіч прачытаў калядны пасланні ліст Яго Высокапреізвешчэнства Уладзіміру Еасілю, які сівам наядзвічай чулым зъвестам зрабіў вялікую ўрэжанье на прысутных.

На прапанавану сакратара мясцовага аддзела Праваслаўнага Брацтва было сабрана 5 фунтаў 15 шилінгаў 6 пэнсаў на сьв. БАПЦ, была таксама разаграная лётэрыя, даход з якой пастаноўлена пеграказаць на царкву, што мае будавацца ў Аўстраліі.

А гадз. 8-ай дзед Мароз раздаў дзециам падарункі, якія пазнаёміліся зь дзяцемі, якімі быў яго дзед, але якіх быўла ёлка й пачастункі, а другую дарослыя. Малітвай і сардечным прывітаннем адкрыў калядную ўрачыстасць а. Аляксандар, настаяцель нашае парафіі, а сп. М. Яськевіч прачытаў калядны пасланні ліст сп-ні Э. Яцкевіч!

Дзед-Мароз быў захоплены, пэчна-ж, чымся што іншы, доўга гутарыў з дзяцемі і апавядаў ім ад Каляды на Беларусі ды ўзрасці таксама ў аўстралійскай школы. Яны заслушаліся ў слоўнікі, што расказваў аб поспехах, якіх дабілася школа на прыкладзе гарадской прадпрыемства. Вучні хваліваліся ѹ хавальняючай сілу і ў чаканіні на свае ацэнкі, і гэтае радасна падсказвалі, калі яны быўлі добрымі. Здавалася, што ня было больш штурбты ѹ радасці, якія спраўляліся на вучняў.

Сёлета на свята прыбыў ў Мельбурн з Беларусі дзед-Мароз, прынес шмат добрых падарункаў вучням школы, і навет і дарослы. Аднак, не съпішаўся з раздзялением іх, а, пазнаёміўшися з дзяцемі і грамадствам ды даведаўшися, што школа дасыць свой першы канцэрт, — захацеў пабыць на ім.

На сёлета прыбыў ў Мельбурн з Беларусі дзед-Мароз, прынес шмат добрых падарункаў вучням школы, і навет і дарослы. Аднак, не съпішаўся з раздзялением іх, а, пазнаёміўшися з дзяцемі і грамадствам ды даведаўшися, што школа дасыць свой першы канцэрт, — захацеў пабыць на ім.

На сёлета прыбыў ў Мельбурн з Беларусі дзед-Мароз, прынес шмат добрых падарункаў вучням школы, і навет і дарослы. Аднак, не съпішаўся з раздзялением іх, а, пазнаёміўшися з дзяцемі і грамадствам ды даведаўшися, што школа дасыць свой першы канцэрт, — захацеў пабыць на ім.

На сёлета прыбыў ў Мельбурн з Беларусі дзед-Мароз, прынес шмат добрых падарункаў вучням школы, і навет і дарослы. Аднак, не съпішаўся з раздзялением іх, а, пазнаёміўшися з дзяцемі і грамадствам ды даведаўшися, што школа дасыць свой першы канцэрт, — захацеў пабыць на ім.

На сёлета прыбыў ў Мельбурн з Беларусі дзед-Мароз, прынес шмат добрых падарункаў вучням школы, і навет і дарослы. Аднак, не съпішаўся з раздзялением іх, а, пазнаёміўшися з дзяцемі і грамадствам ды даведаўшися, што школа дасыць свой першы канцэрт, — захацеў пабыць на ім.

На сёлета прыбыў ў Мельбурн з Беларусі дзед-Мароз, прынес шмат добрых падарункаў вучням школы, і навет і дарослы. Аднак, не съпішаўся з раздзялением іх, а, пазнаёміўшися з дзяцемі і грамадствам ды даведаўшися, што школа дасыць свой першы канцэрт, — захацеў пабыць на ім.

На сёлета прыбыў ў Мельбурн з Беларусі дзед-Мароз, прынес шмат добрых падарункаў вучням школы, і навет і дарослы. Аднак, не съпішаўся з раздзялением іх, а, пазнаёміўшися з дзяцемі і грамадствам ды даведаўшися, што школа дасыць свой першы канцэрт, — захацеў пабыць на ім.

На сёлета прыбыў ў Мельбурн з Беларусі дзед-Мароз, прынес шмат добрых падарункаў вучням школы, і навет і дарослы. Аднак, не съпішаўся з раздзялением іх, а, пазнаёміўшися з дзяцемі і грамадствам ды даведаўшися, што школа дасыць свой першы канцэрт, — захацеў пабыць на ім.

На сёлета прыбыў ў Мельбурн з Беларусі дзед-Мароз, прынес шмат добрых падарункаў вучням школы, і навет і дарослы. Аднак, не съпішаўся з раздзялением іх, а, пазнаёміўшися з дзяцемі і грамадствам ды даведаўшися, што школа дасыць свой першы канцэрт, — захацеў пабыць на ім.

На сёлета прыбыў ў Мельбурн з Беларусі дзед-Мароз, прынес шмат добрых падарункаў вучням школы, і навет і дарослы. Аднак, не съпішаўся з раздзялением іх, а, пазнаёміўшися з дзяцемі і грамадствам ды даведаўшися, што школа дасыць свой першы канцэрт, — захацеў пабыць на ім.

На сёлета прыбыў ў Мельбурн з Беларусі дзед-Мароз, прынес шмат добрых падарункаў вучням школы, і навет і дарослы. Аднак, не съпішаўся з раздзялением іх, а, пазнаёміўшися з дзяцемі і грамадствам ды даведаўшися, што школа дасыць свой першы канцэрт, — захацеў пабыць на ім.

На сёлета прыбыў ў Мельбурн з Беларусі дзед-Мароз, прынес шмат добрых падарункаў вучням школы, і навет і дарослы. Аднак, не съпішаўся з раздзялением іх, а, пазнаёміўшися з дзяцемі і грамадствам ды даведаўшися, што школа дасыць свой першы канцэрт, — захацеў пабыць на ім.

На сёлета прыбыў ў Мельбурн з Беларусі дзед-Мароз, прынес шмат добрых падарункаў вучням школы, і навет і дарослы. Аднак, не съпішаўся з раздзялением іх, а, пазнаёміўшися з дзяцемі і грамадствам ды даведаўшися, што школа дасыць свой першы канцэрт, — захацеў пабыць на ім.

На сёлета прыбыў ў Мельбурн з Беларусі дзед-Мароз, прынес шмат добрых падарункаў вучням школы, і навет і дарослы. Аднак, не съпішаўся з раздзялением іх, а, пазнаёміўшися з д